

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Hr. Jørgen Tved fristede mig over evne. Han antydede, at min kritik af Etiopiens system, de genbosættelser og den landbrugspolitik, der har været, skulle være ideologisk. Jeg står med en splinterny bog skrevet af en mand, der bestemt ikke er enig i min ideologi, en schweizisk socialist, der hedder Jean Ziegler, »La Victoire des Vaincus«. Han har netop talt med Mengistu, og han er blevet forfærdet over Mengistu, som han citerer for følgende, det er på s. 118:

»Bønderne har en naturlig tendens til at udvikle en småborgerlig ejerbevidsthed. For at udrydde denne skadelige tendens må vi accelerere programmet med kollektiviseringen af jorden og omgrupperingen af de spredte bosteder og spredte landsbyer.«

Det er altså Mengistu selv, der siger, at det er ideologisk, og at det har skabt ideologiske skader for landbruget.

Angående genbosættelserne og landbrugspolitikens ideologiske virkning kan hr. Jørgen Tved jo også læse Røde Kors Bladet nr. 1 fra 1986.

Rosing (S):

Jeg synes, udenrigsministeren var imødekommende over for de principper, som jeg nævnte i mit første indlæg, om deltagelse og medindflydelse for Grønlands vedkommende i de internationale organisationer og i de beslutninger og principper, der vedtages fra dansk side på internationalt plan. Det vil jeg gerne takke for, og jeg vil også forfølge det, sådan at vi sikrer os, at disse principper bliver fulgt for fremtiden.

Jeg vil godt efterlyse et svar på de ting, jeg nævnte om deltagelse i forskellige internationale organisationer, hvor urbefolkningens rettigheder og rettighedsspørgsmål generelt bliver drøftet. Jeg sagde, at man herfra kunne give et bidrag; men det er ikke mindre vigtigt, mener jeg, at vi dér kan hente lærdom om de spørgsmål, som bliver diskuteret i dag. Rundt omkring blandt oprindelige folkeslag med deres forhold til naturen har man nogle erfaringer og en meget bæredygtig balance, som jeg tror vi her kan lære meget af.

Jeg fik heller ikke nogen bemærkning om mulig suspension af forældelsesfristen for miljøskader. Jeg synes, det er værd at overveje, og

jeg vil godt vide, om der er mulighed for at tage dette op og drøfte det seriøst.

Til fru Margrete Auken vil jeg godt lige bemærke, at vi en gang imellem bliver lidt trætte af, at Grønlands hvalfangst og sælfangst bliver betragtet som et eller andet eksotisk. Så længe vi opfører os, som om det var en eller anden eksotisk lystfangst, og som om det var en zoologisk have, går det fint, men lige så snart der bliver tale om en industriel udnyttelse inden for vores egne rækker, men hvor disse arter, som vi har, udnyttes på en bæredygtig måde, så bliver der sået tvivl om, hvorvidt vi nu er en urbefolkning eller ikke en urbefolkning. Det er en årtusind gammel tradition, og vi har været i stand til at bevare en levedygtig og bæredygtig bestand af disse arter i Grønland.

Når vi taler undtagelseskvoter, så er det også, ligesom vi er i en særstilling. Det er vi måske i international sammenhæng, men for os, der bor der og lever af disse ting, er det absolut ikke nogen undtagelse. Det er en dagligdags tildragelse.

Med hensyn til sælerne er det det samme. Vi har en bæredygtig bestand, og vi vil gerne udnytte denne bestand, uden at vi hele tiden får skudt i skoene, at der er andre steder i det arktiske område, hvor man måske udnytter bestandene på en anden måde og på den måde – vi kender hele historien om sælfangstproblematikken i Grønland – som stadig besværer os i høj grad den dag i dag.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Hr. Rosing vil jeg give tilsagn om, at vi skal bestræbe os på i de internationale forhandlingssammenhænge, som han nævner, at sørge for repræsentation af de grupper, der måtte have dels en særlig viden, dels også en særlig interesse i og adkomst til at deltage i de drøftelser.

Så kan jeg svare ganske klart på det spørgsmål, hr. Jørgen Tved stiller om genoptagelse af ulandsbistand til Vietnam: Det vil ikke ske, så længe Vietnam fortsætter sin militære besættelse af nabolandet Kampuchea, og det er i øvrigt en fortsættelse af den politik, der på det punkt blev anlagt af den tidligere regering.

Så er der blevet stillet spørgsmål om Nordisk Investeringsbank eller rettere et projekt i samarbejde med Nordisk Investeringsbank. Det er ved at blive gjort til virkelighed, men jeg kan helt bekræfte, at Danmark har slæbt på fødderne.